

На основу чланова 22. и 24. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Зоран Ивошевић. Тамара Скрозза, Небојша Спаић, Петар Јеремић, Стојан Марковић, Божо Прелевић, Владо Мареш и Предраг Аздејковић, на седници одржаној 26.9. 2013. године, већином гласова изриче

ЈАВНУ ОПОМЕНУ

Текстом „Љубина ћерка: помирила сам се са мајком“, објављеним у 15. јула 2013. године магазин „Скандал“

1.прекршио је тачку 6 Одељка VI (Однос према изворима информисања) о обавези новинара да малолетнике интервјуише једино у присуству или уз сагласнот родитеља, односно стратеља.

2.прекршио је и тачке 1 и 4 Одељка VII (Поштовање приватности) о обавези новинара да поштује приватност, достојанство и интегритет људи о којима пише и да осигура да дете не буде угрожено или изложено ризику због објављивања његовог имена, фотографије или снимка са његовим ликом, кућом, заједницом у којој живи или препознатљивом околином.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Љуба Пантовић Суботић поднела је жалбу на текст који је „Скандал“ објавио, сматрајући да је тиме прекршио Кодекс новинара које се односе на поштовање приватности и заштиту малолетника. „Скандал“ је пишући о приватном животу њене породице, како је навела, објављивао име и фотографије њене малолетне ћерке, као и њене изјаве и интервјуе за које није сигурно ни да их је заиста дала. „Све то је“, како је истакла, „утицало врло негативно на психу моје деце, као и на породичне односе“.

Редакција листа није одговорила на наводе подносиоца жалбе.

Чланови Комисије оценили су да је реч о дисфункционалној породици, као и да и сами родитељи и рођаци злоупотребљавају малолетну девојчицу јурећи публицитет, јер је несумњиво да су они покренули читаву причу у медијима. Уважајавући и могућу жељу медија да укажу на породичну и друштвену патологију, као и легитимно занимање таблоида за личности које својим понашањем изазивају знатижељу јавности, Комисија је закључила да је пређена граница професионалног и етичког понашања. Кодекс је врло јасан када је реч о заштити малолетника и новинари су обавезни да се тога држе. Пристанак шеснаестогодишње девојчице на фотографисање или давање изјава није довољан да новине то објаве, будући да је реч о особи која у том животном добу не може зрело да расуђује. Такође, оправдање не може бити ни то су и остали чланови породице пристали да учествују у медијском „праћењу“ њеног приватног живота. Чланови Комисије нису имали јединствен став о томе да ли је неко ко

учествује у ријалити програму, као што је случај са подносиоцем жалбе, јавна личност или само особа која својим делом побуђује интересовање јавности, као ни о томе да ли је право на приватност јавне личности увек сужено у односу на права „обичних људи“. Већина чланова Комисије сматрала је да и детаље из приватног живота јавних личности треба износити само онда када су у супротности са функцијом коју обавља или супротне идејама које јавно заговара, док су два члана Комисије мислила да је то право увек сужено. Та два члана Комисије су истакла и да је у овом случају реч о „симбиози таблоида и таблоидних људи“ који заједно учествују у нечему обострано корисном, те да се не може говорити о томе да медији некога злоупотребљавају или да неком наносе штету.

Због свега овога, Комисија је са шест гласова „за“ и два „против“ одлучила да је „Скандал“ прекршио Кодекс новинара Србије и изрекла јавну опомену.

Београд,

26.9.2013.

Председавајући

Зоран Ивошевић